Kvindernes Udstilling; men mange maatte den Gang gaa bort af Mangel paa Plads. Da der tilligé fremkom Ønske om at faa Sagen diskuteret, blev Foredraget først trykt i dette Blads September-Hefte og derefter diskuteret paa Mødet. Fru Norrie fastholdt, at Uddannelsen i Sygepleje paa vore Hospitaler er ensidig og mangelfuld, og fremsatte derfor Forslag til en treaarig Sygeplejeskole. Hun gik ud fra den Forudsætning, at unge Kvinder lige saa vel kan betale for deres Uddannelse til Sygeplejerske som til Lærerinde, naar blot Stillingen er god baade i social og økonomisk Henseende. Flere Sygeplejersker havde Ordet, men de fleste af dem var Damer, der, som hørende under det „Røde Kors", i sin Tid har faaet en noget fyldigere Uddannelse end de Sygeplejersker, som Hospitalerne selv beholder. Reservelæge Eschen gjorde ogsaa ligefrem opmærksom paa, at Hospitalet var bedst tjent med, at Sygeplejerskerne kun fik en ensidig Uddannelse, ellers kunde de let „stikke af", naar de var færdige. Endskønt det var tydeligt, at Hospitalernes faste Sygeplejersker ikke ret turde komme frem med deres Udtalelser, fremgik det dog klart af hele Diskussionen, at en Sygeplejeskole med en større baade theoretisk og praktisk Uddannelse ønskedes baade af Sygeplejersker og Patienter.

Kvindernes kommunale Valgret. Et Lovforslag herom blev i Folkethingets Møde den 2. ds. fremsat af *Hør. Holm.* Det gaar ud paa, at Kvinder skal have kommunal Valgret, naar de svarer Skat og iøvrigt opfylder Betingelserne for kommunal Valgret. Dette havde Folkethinget tidligere vedtaget, medens Landsthinget havde standset Sagen ved en motiveret Dagsorden. Det var det samme, der var vedtaget paa Island, og Jusitsministeren havde erklæret sig villig til at gaa ind paa det, hvis begge Thingene kunde enes derom. Han haabede, at Landsthinget nu vilde slutte sig til denne Retfærdighedshandling.

Kære Frøken Redaktør!

De tog saa venligt mod de smaa Breve, jeg sendte til Deres „Udstillingstidende", saa jeg har faaet Mod til ogsaa at skrive et Par Ord til „Kvinden og Samfundet".

Jeg blev meget fornøjet ved at se, at De stadig vilde fortælle os lidt fra Teatrene; især syntes jeg godt om, at De vilde holde Dem til det, der havde „speciel Interesse" for os — derved forstod jeg alt, hvad der havde noget med